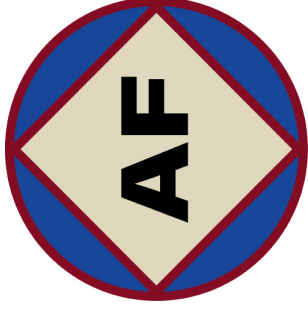

NARCOTICS ANONYMOUS

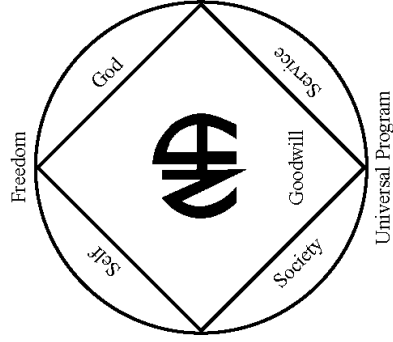
DE DRIEHOEK VAN ZELFOBSESSIE

Anonymi Foundation
P.O. Box 4404
Allentown PA 18105
TM 22/09/2019

Literary Work in progress.
Please copy and share this with you local Home
Group for Review and Input

This document was translated in open
participation by members of the
Groups of The Anonymi Foundation.

Wanneer wij geboren worden zijn we ons alleen bewust van onszelf, wij zijn het universum. We nemen weinig meer waar dan onze basisbehoeften, en als die zijn vervuld zijn we tevreden. Naarmate ons bewustzijn zich uitbreidt worden we ons bewust van een wereld buiten onszelf. We ontdekken dat er mensen, plaatsen en dingen om ons heen zijn en dat deze onze behoeften vervullen. Op dit punt beginnen we ook verschillen te herkennen en voorkeuren te ontwikkelen. Wij leren te willen en te kiezen. Wij zijn het centrum van een groeiend universum en verwachten te worden voorzien in de dingen die we willen en nodig hebben. Onze bron van tevredenheid verschuift van basisbehoeften die op wonderlijke wijze worden vervuld, naar de vervulling van onze verlangens.

De meeste kinderen komen door ervaringen in de loop der tijd tot de realisatie dat de buitenwereld niet kan voorzien in al hun wensen en behoeften. Ze beginnen wat hen gegeven is aan te vullen door middel van eigen inspanningen. Naarmate hun afhankelijkheid van mensen, plaatsen en dingen afneemt beginnen ze meer en meer voor zichzelf te zorgen.

Ze worden meer zelfvoorzienend en leren dat geluk en tevredenheid van binnenuit komen. De meesten gaan door met volwassen worden; ze herkennen en accepteren hun krachten, zwaktes en beperkingen. Op een bepaald moment zoeken ze meestal de hulp van een macht groter dan henzelf om in die dingen te voorzien die ze zichzelf niet kunnen geven. Voor de meeste mensen is opgroeien een natuurlijk proces.

Als verslaafden echter lijken we onderweg te haperen. Wij lijken het egocentrisme van het kind nooit te ontgroeien. Wij lijken nooit de zelfvoorzienendheid te kunnen vinden zoals anderen dat doen. Wij blijven afhankelijk van de wereld om ons heen en weigeren te accepteren dat ons niet alles gegeven wordt. We worden zelf obsessief; onze wensen en behoeften worden eisen. We bereiken een punt waar tevredenheid en vervulling onmogelijk zijn. Mensen, plaatsen en dingen kunnen onmogelijk de leegte binnenin ons opvullen en we reageren op hen met wrok, woede en angst.

Wrok, woede en angst vormen de Driehoek van Zelfobsessie. Al onze karakterfouten zijn vormen van deze drie reacties. Zelfobsessie zit in de kern van onze waanzin.

Wrok is de manier waarop de meesten van ons reageren op ons verleden. Het is het keer op keer herbeleven van ervaringen uit het verleden in onze gedachten. Woede is de manier waarop de meeste van ons omgaan met het heden. Het is onze reactie op en ontkenning van de realiteit. Angst is wat we voelen wanneer we over de toekomst nadenken. Het is onze reactie op het onbekende; een omgekeerde fantasie. Deze drie dingen zijn uitingen van onze zelfobsessie. Ze zijn de manier waarop we reageren wanneer mensen, plaatsen en dingen (verleden, heden en toekomst) niet aan onze eisen voldoen.

In Narcotics Anonymous wordt ons een nieuwe manier van leven en een nieuwe verzameling tools gegeven. Dit zijn de Twaalf Stappen en we werken eraan naar ons beste kunnen. Als we clean blijven en deze principes in al ons

doen en laten toe leren passen gebeurt er een wonder. We vinden vrijheid – van drugs, van onze verslaving en van onze zelfobsessie. Wrok wordt vervangen door acceptatie, woede door liefde en angst door vertrouwen. We hebben een ziekte die ons uiteindelijk dwingt hulp te zoeken. We hebben het geluk dat ons slechts één keuze wordt gegeven; één laatste kans. We moeten de driehoek van zelfobsessie doorbreken; we moeten opgroeien of sterven.

De manier waarop we reageren op mensen, plaatsen en dingen:

Negatief		Positief
Wrok	Verleden	Acceptatie
Woede	Heden	Liefde
Angst	Toekomst	Vertrouwen